

[Glønborg]

erede, at underskriverne på flertalsbetænkningen ikke havde partierne bag sig, og derfor ønskede udenrigsministeren en debat i salen.

Jeg vil gerne spørge statsministeren: Er man indstillet på så at rette sig efter det, der bliver resultatet af den debat?

Erik B. Smith (S):

Jeg vil gerne spørge statsministeren, hvad forklaringen er på, at regeringen har ændret holdning fra det tidspunkt, hvor man udsender finanslovsforslaget for 1992 og direkte skriver, at man vil indkalde partierne til forhandling, og så til den procedure, som statsministeren nu fortæller Folketinget om, nemlig at man vil lægge sin egen femårsplan frem og lade den blive debatteret i Folketinget.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Må jeg først sige til hr. Riishøj, at regeringen bestemt ikke har noget ønske om at sigte mod at lade sig nedstemme her i salen. Det ser vi helst kun indtræffe ved ganske særlige, nødvendige lejligheder.

Regeringen er i denne som i alle andre sager indstillet på – med udgangspunkt i, at vi er en mindretalsregering – helst at ville forhandle os frem til et forhandlingsresultat, som kan opnå bred tilslutning. Det gælder også i sagen om den danske ulandspolitik.

Regeringen har ment at ville lægge megen vægt på danske beskæftigelsesinteresser. Andre har følt, at det ikke burde være et overordnet hensyn, og det er vel et tema, vi fortsat skal diskutere med hinanden.

Hr. Svend Auken var glad for, at jeg havde citeret hans udtalelse til TV-Avisen: Skulle vi nu ikke holde op med den mudderkastning? Men jeg kan forsikre for, at siden det er udenrigsministeren, der har indskrevet denne sætning i mit taleudkast til i dag, føler jeg mig overbevist om, at udenrigsministeren ikke dermed har tænkt, at jeg skulle sigte til ham. (*Munterhed*). Han har helt givet forestillet sig, at denne nydelige opfordring til at ophøre med mudderkastning er rettet især til andre eller i nødsfald rettet til alle. (*Munterhed*).

Jeg vil gerne bekræfte, at selvfølgelig er det Folketinget, der bestemmer, men jeg synes, der er sagområder, hvor det er ret og rimeligt og også politisk rigtigst, at regeringen får lejlighed til at vise, hvad der er dens eget udspil,

hvad den selv anser for mest sagligt og politisk rigtigst.

Derfor må jeg sige til hr. Glønborg: Jo, vi får vel så en debat her i salen, men da efter et grundigt udvalgsarbejde. Det er salen, som i enhver henseende afgør dette tema, og jeg håber fortsat, at inden vi en dag måtte få sagen i salen, har det vist sig, at vi gennem grundige forhandlinger har kunnet opnå den enighed, man ikke i første omgang forud for planens forelæggelse har kunnet opnå i det pågældende folketingsudvalg.

Glønborg (KRF):

Jeg vil gerne spørge statsministeren, om regeringen ikke normalt regner med, at det, der er skrevet i en beretning, og hvor de partiansvarlige har skrevet under på partigruppernes vegne, er et udtryk for partiernes holdning, sådan at man normalt reagerer, som om partierne står bag.

Erik B. Smith (S):

Jeg vil gerne spørge statsministeren, om jeg skulle forstå hans sidste svar på den måde, at regeringen inden offentliggørelsen af femårsplanen vil indbyde Folketingets partier til forhandling af fordelingen mellem multilateral og bilateral bistand.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Må jeg sige til hr. Glønborg, at jeg er enig i, at normalt afspejler et flertal i et folketingsudvalg nok også et flertal, som er til stede her i salen. Men det er jo ikke altid tilfældet; det har vi nogle eksempler på. Det mener jeg ikke er det centrale i denne sag. Det centrale i denne sag synes jeg må være, at nu lægges planen frem, så fortsætter arbejdet, og lad os så se, om ikke vi kan blive enige til sidst.

Jeg vil svare hr. Erik B. Smith, at så vidt jeg er orienteret, er det nu hensigten, at regeringen om en halv snes dage, altså hen under nytår, offentliggør femårsplanen, således at Folketingets medlemmer – alle Folketingets medlemmer og ikke kun udvalgsmedlemmer – kan blive bekendt med den. Det synes jeg også i en sådan sag, hvor der er nogen uenighed – fornuftig, saglig uenighed – er rigtigst, således at det ikke kun er udvalgsmedlemmerne, som har en forhåndsorientering, men at samtlige Folketingets medlemmer får lejlighed til at sætte sig